«فرهیختگان» وضعیت تئاتر در دوران کرونا را بررسی می کند

بـــــینوایان

سیدمهدی موسوی‌تبار
روزنامه‌نگار

فیلم‌هـــای ســـینمایی «خروج» و «طلا» در روزگار مانـــور کرونا در شـــبکه نمایش خانگی و VODها اکران شـــدند. افراد و گروه‌های موسیقی به‌صورت آنلاین کنسرت برگزار کردند. کتابفروشی‌ها کم‌وبیش باز شد و کتاب‌ها خریدوفروش شد. اما تئاتر شبیه دیگر هنرها نبود. اگر سریال‌های تلویزیونی تا بیستم اسفند همچنان مشغول تصویربرداری بودند، تئاتری‌ها اما از ابتدای اسفند اجراهای خود را متوقف کردند و ماه‌ها تمرین‌شان در پلاتوها و صرف هزینه‌های بالا یکباره به هوا رفت و کاخ آرزوهایشان هم خراب شد. بیش از ۱۰ هزار نفر «تئاتری» در کشور داریم که نزدیک سه‌ماه است هیچ دریافتی‌ای نداشته‌اند. تئاتر در روزهای قبل از کرونا هم چندان وضعیت قابل‌دفاع و مطلوبی نداشت، چه برسد به حالا. وزارت ارشاد هم نگاهش به تئاتر همیشه زینتی و لوکس بوده اســـت. به گفته اهالی تئاتر، دولت هیچ کمکی به تئاتری‌ها نکرده و اصلا سهمش در آن خسارت نزدیک به هزار میلیاردی اهل هنر هم مشخص نشـــده است. در این میان، موضوع تئاترآنلاین و فیلم-تئاتر توسط برخی مدیران و پیشکسوتان مطرح شد که بیشتر شبیه مسکن است تا راه‌حل دائمی و اصولی. تفاوت تئاتر با دیگر هنرها «زنده» بودن آن است. تئاتر به تماشاگر وابسته است و نفس تماشاگر. بهترین گروه تئاتری هم بدون حضور تماشاگر، بخشی از انرژی خود را از دست می‌دهد. تئاترهای آنلاین شاید بتوانند بخش کوچکی از مسائل مالی اهالی تئاتر را رفع کنند، اما باید چاره‌ای اندیشید برای کرایه‌های عقب‌افتاده خانه‌های تعداد زیادی از هنرمندان مطرح و خوشـــنام. در بسیاری از کشورهای دیگر، عوامل تئاتر بیمه هســـتند و در این روزگار کرونایی دریافتی‌های خوبی از دولت‌شان داشـــته‌اند و دارند. وزارت ارشاد اما هنوز هیچ تصمیم عملی برای خانواده تئاتر نگرفته و مشخص نیست منتظر چیست. تئاتر در وضعیت قرمز قرار گرفته است؛ این را باید مسئولان فرهنگی و دولتی بدانند.

شهرام گیل‌آبادی، مدیرعامل خانه تئاتر در گفت‌وگو با «فرهیختگان»:

جایگزینی تئاتر با تئاتر آنلاین اشتباه جدی است

تئاتر در وضعیت کرونا شـــرایط بدی دارد و از بقیه هنرها مظلوم‌تر است. کتاب را می‌شود خریداری کرد و سینما هم آنلاین است. موسیقی کنسرت می‌گذارد و تئاتر با توجه به آدم‌های پرشماری که در آن کار می‌کنند، از این حیث خیلی مظلوم‌تر است. در این مورد می‌خواستم بپرسم که برای تئاتر در این دو سه ماه چه اتفاقاتی افتاده است؟

تئاتر اولین هنری بود که در ســـوم اسفندماه با یک بخشنامه از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تماشاخانه‌های آن رو به تعطیلی رفت و خلاصه تعطیل شـــد. این تعطیلی که از سوم اسفندماه آغاز شد اگر تا انتهای خردادماه ادامه پیدا کند، حدود ۲۵ هزار نفر بیکار به‌وجود می‌آید و نکته جالب‌توجه این است که تا الان خود مسئولان هم نمی‌دانستند که تئاتر ۷۴ شغل در خود نهفته دارد. در این شغل‌ها که در تئاتر مشغول کارند، حواشی آن هم حدود ۱۳۰ شغل با خود تئاتر محل اقتصادشان این هنر است. در کل ۱۳۰ عنوان شـــغلی دارد. ۷۴ شغلی که مستقیما محل ارتزاق‌شان تئاتر است، متاسفانه از حداقل‌های مدنی و انسانی برخوردار نیستند. بسیاری از اینها که کارمندان رسمی نیستند و به‌شکل پروژه‌ای کار می‌کنند، متاسفانه از لحاظ تامین اجتماعی و حقوق ایام بیکاری و تمام مزایایی که در یک جامعه مدنی باید در اختیار یک شهروند باشـــد، بی‌بهره هستند. به گونه‌ای که درحال‌حاضر ما نگران حال بســـیاری از تئاتری‌هایی هستیم که از هیچ‌جا مورد حمایت قرار نمی‌گیرند. این وضعیت بســـیار پیچیده است، چون اقتصاد تئاتر، اقتصاد پررونقی نبود و چون اقتصاد پررونقی نبود، بدنه شکننده‌ای داشت. در این چندوقت که با مشکل هم مواجه شده‌ایم، این اقتصاد در کل به تعطیلی کشیده شد و بی‌شک باید نگران بود؛ از این باب که بدنه نحیف اقتصاد هنر و هنرمندان تئاتر درحال‌حاضر با توجه به تعطیلی اقتصادی چگونه ارتزاق می‌کنند. چون زیرســـاختارهای لازم به‌وجود نیامده است برای رسیدگی به امور اهالی و خانواده تئاتر در ایران چیزی حدود ۵۰ هزار نفر تئاتری در کل کشور و شهرها و شهرستان‌ها و کسانی که به‌این هنر وابسته‌اند، الان وضعیت‌شان به‌مخاطره افتاده است و ۱۷۷۷۰ نفر تئاتری حرفه‌ای در استان‌ها و شهرهای مختلف همین مشکل را دارند و بالطبع در خانه تئاتر که حرفه‌ای‌ترین نهاد ایران یعنی چکیده حرفه‌ای تئاتر ایران عضویت دارند، بیش از ۴۰۰۰ نفر با مشکلاتی جدی مواجه شده‌اند. این وضعیت را اگر مرور کنیم متوجه خواهیم شد با مشکلات زیادی مواجه هســـتیم و تئاتر ایران و خانواده تئاتر ایران نیاز به احیای فوری دارند. جالب‌تر این اســـت که بعضی بیمه‌شدگان که از صندوق اعتباری هنر بیمه شده‌اند، در استان‌ها حتی بیمه آنها به اندازه کارگران فصلی هم کارایی لازم را ندارد. اگر این شـــرایط را درنظر بگیریم، می‌بینیم که موضوعات تئاتر بسیار پیچیده است و تئاتری‌ها صدای عدالت را در ایجاد زیرســـاخت‌ها کمتر شـــنیده‌اند. این مساله در حق هنرمندان تا جایی پیش رفته که حتی مشاغل هم تعریف روشنی در وزارت کار و رفاه اجتماعی ندارنـــد. ایـــن بی‌توجهی دولت و دولتمردان یکی از تبعیض‌های جدی است که برای کسب حقوق مدنی در حق هنرمندان صورت گرفته است. این موج‌شناسی ما را می‌رساند به جایی که وضعیت تئاتر بسیار وخیم است و وضعیت اقتصاد در تئاتر. خانواده بزرگ تئاتر ایران فریادشان متاسفانه به‌جایی نمی‌رسد و عدم توجه به این خانواده لطمه عمیقی بر فرهنگ کشور خواهد زد.

صالحی آماری درمورد رقم خسارت‌ها داده است. آیا سهم تئاتر درمورد این خســـارت‌ها مشخص شده است؟ آیا به عددی رسیده‌اید؟

این بحث‌ها کلی است؛ بعید می‌دانم ۹۷۶ میلیارد تومانی که وزیر محترم ارشاد ارائه کرد به نتیجه خاصی برسد، مگر اینکه در فضای تسهیلات بخواهند تعریف کنند که آن هم به‌نظر من یکی از اشتباهات مطلق است. بدنه تئاتر ایران اساسا نیاز به تسهیلات ندارد؛ نیاز به پشتیبانی و حمایت جدی دارد. تسهیلات برای جایی اســـت که امکان بازپرداخت آن وجود داشته باشد. در بسیاری موارد در خانواده بزرگ تئاتر ایران بچه‌های تئاتری امکان بازپرداخت تسهیلات را ندارند، به‌این دلیل است که متاسفانه بدنه تئاتر بدنه آســـیب‌پذیری است و این آسیب‌پذیری باعث شده که الان کمک‌ها اگر فرم تسهیلات به خود بگیرد، به‌هیچ‌وجه قابل بازپرداخت نیست.

در ایـــن وضعیت فعلی دو نگاه وجـــود دارد که یکی تئاتر آنلاین را پیشنهاد می‌دهد و همانند قبل از انقلاب تئاترهای زنده تلویزیونی پیشنهاد می‌شود. بستر فعلی برای این دو فراهم است؟

تئاترآنلاین یک مدل کســـب‌وکار تئاتری است که باید وجود داشته باشد و در این شکی نیست. اما هیچ‌چیزی جای تئاتر را نمی‌گیرد. اینکـــه بگوییم تئاترآنلاین جایگزینی برای تئاتر اســـت، یکی از غلط‌های جدی است. هیچ‌چیزی جایگزین تئاتر نمی‌شـــود، اما اینکه کســـب‌وکارهای موازی بخواهند شـــکل بگیرند می‌شود از قدرت فضای سایبری استفاده کرد و کســـب‌وکارهای موازی را راه انداخت. درحال‌حاضر وقتی بعضی ســـایت‌ها کار آنلاین و لایو پخش می‌کنند، بدین معنا نیست که یک عده روی صحنه هستند و جان خود را به خطر می‌اندازند. اینها فیلم تئاترهای قبل را پخش می‌کنند. مثلا پنجشنبه‌ها ساعت ۷:۳۰ شب به وقت لندن و ۲۲:۳۰ به وقت خودمان بعضی سایت‌ها روی یوتیوب یک کار جدید می‌گذارند. کارهایـــی که از قبل ضبط شـــده و قبلا روی صحنه بوده‌اند، الان دارنـــد دوباره تبدیل به درآمد می‌شـــوند. اینها مجازی اتفاق می‌افتد ولی خیلی جاها بلیت‌فروشی هم دارند. البته ســـعی داریم تماشاخانه برخط استاد جوانمرد را راه بیندازیم و همیـــن روزها این کار را خواهیم کرد، یعنی فیلمســـازها را روی فضای مجازی خواهیم گذاشت. این راهکار می‌تواند به معیشـــت بچه‌ها کمک کند اما نمی‌تواند به رونق تئاتر کمک کند. واقعیت موضوع این اســـت که سیاستگذار تئاتر کشور به‌نظـــرم توجه چندانی به این مســـائل ندارد و الان هم چون خیلی از گذشته تا حالا عقب مانده، به‌طور طبیعی نمی‌تواند پاسخ نیازهای روز تئاتر کشور را بدهد وگرنه قابل برنامه‌ریزی و اجراست ولی قدری به‌وقت و تمرکز و جدیت در برنامه‌ریزی نیاز دارد که درحال‌حاضر این را در سیاستگذاران کمتر می‌بینیم.

تئاتر زنده تلویزیونی نمی‌تواند کمک کند؟

تلویزیون هم در این سال‌ها کم کاری‌ها و کاستی‌هایی داشته اســـت. می‌توانســـت از یک مدیوم قدرتمند استفاده کند و در تمام دنیا هم به سه شیوه از آن استفاده می‌شود؛ یعنی گزارش صحنه، ضبط تئاترها و دکوپاژ و تعریف تئاتر تلویزیونی. از این سه شیوه بهره نگرفته و الان تلویزیون هم نسبت به نیازهای روز الکن است؛ چراکه اگر تلویزیون همتی داشته باشد، می‌تواند از این قدرت استفاده کند.

کشورهای دیگر در این شرایط چه کاری انجام می‌دهند؟

خوشـــبختانه به‌جد تمام دنیـــا را رصد می‌کنیـــم، چون آنها زیرساخت‌های مدنی لازم را دارند. الان اهالی و خانواده تئاتر آن کشورها مشکلی ندارند.

یعنی به آنها پول پرداخت می‌شود؟

بله. یعنی در سوئیس تا هفت هزار یورو پرداخت می‌شود، در آلمان از ۲۵۰۰ تا پنج هزار یورو پرداخت می‌شود. در کشورهای مختلف این پرداختی‌ها متفاوت است، با توجه به اینکه بیمه قدرتمندی دارند و تمهیدات لازم برای شرایط این چنینی اندیشیده شده است.

گفت‌وگو

کورش نریمانی، نویسنده و کارگردان تئاتر در گفت‌وگو با «فرهیختگان»:

تئاتر صنف درست و حسابی ندارد

در هنرهای مختلف مانند سینما، موسیقی یا حتی کتاب اوضاع بهتری حاکم است، اما تئاتر بسیار مظلوم است و پیشنهاد می‌کنند تئاتر آنلاین یا زنده باشد. در این وضعیت می‌توان چه کاری انجام داد؟

این وضعیتی ناچار و خاص است. به‌ناچار تجربه‌ای اینچنین در جهان معاصر وجود دارد که تا این اندازه تئاترها بســـته شود. شرایط تئاتر متفاوت است و به رویارویی تماشاچی و بازیگران نیاز دارد. وضعیت غیرمترقبه‌ای است که ایجاد شده. همه این را می‌دانند که چاره‌ای ندارند جز از اینکه امیدوار باشند این ویروس دست از سرمان بردارد، ولی تا آن زمان معتقدم ضربه هولناکی به تئاتر وارد شده، چون هنری زنده و وابسته به نفس تماشاگر است. سینما هم مشکلات زیادی خواهد داشت، ولی تئاتر و کنسرت‌ها در همه‌جای دنیا به‌مشکل برخورده‌اند. در کشورهایی که صاحب تئاتر هستند؛ چیزی که همیشه صحبت آن را می‌کردیم؛ دولت‌ها و کارخانه‌ها موظف هستند فرهنگ جامعه را حفظ کنند و هنرمندان خود را دریابند. در اغلب کشورهای صاحب تئاتر و بهتر است بگویم در همه آن کشورها دولت بخش عمده‌ای از هزینه‌های تئاتر و امور فرهنگی را تامین می‌کند. این در شرایط عادی است، در شرایطی مانند آنچه الان گرفتارش شده‌ایم، دولت است که وظیفه دارد به فکر فرهنگ جامعه برای روزها و سال‌های آینده باشد و اجازه ندهد به این راحتی خیلی از امکانات تئاتر نابود شـــوند، ولی باید این را واقع‌بینانه بپذیریم که در شرایط خاصی به‌سر می‌بریم. باید تحمل خود را بالا ببریم و منطقی و واقع‌گرایانه با آن برخورد کنیم. چاره‌ای نیست و این هم یکی از ویژگی‌هایی است که هنر ما دارد. این هنر یک هنر زنده است و این حرفه‌ای اســـت که پذیرفته‌ایم. آن زمان که شـــروع کردیم، شاید فکر چنین شرایطی را نمی‌کردیم، ولی الان پیش آمده است.

تا جایی که می‌دانم در کشورهای دیگر ماهانه پول دریافت می‌کنند.

ما صنف درســـت و حسابی نداریم، اما آنها از سندیکا برخوردارند و سندیکاها آنجا فعالند، مانند ســـندیکاهای کارگری که حقوق بیکاری خود را می‌گیرند. فقط تئاتری‌ها نیستند. در شرایط عادی و بدون بیماری در کشورهای اروپایی اگر یک تئاتری بیکار شـــود، مانند هر کارگر و شـــاغل دیگری از اداره کار بیمه بیکاری دریافت می‌کند تا زمانی که برایش شغل مناسب پیدا کنند. این اموری است که در دنیا جاری است ولی ما تلاش کرده‌ایم تئاتر و هنر را به‌عنوان شغل بقبولانیم، متاسفانه دولت‌هایی که ما داشتیم این را هضم نکردند و این یکی از نقاط ضعف آنهاست.

بـــه نظر شـــما دولت در این مدت در حـــوزه هنر و مخصوصا تئاتر خوب عمل کرده است؟ الان باید وزیر ارشاد چه کاری انجام دهد؟

به نظر من الان اتفاقا بهترین فرصت است و مدت‌ها در تئاتر دنبالش بوده‌ایم و تا مراحلی هم پیش رفته است، ولی متاسفانه با هر دولتی که عوض می‌شود رویش سرپوش گذاشته می‌شود و به قهقرا می‌رود. الان بهترین فرصت است که تئاتر را به‌عنوان شغل مشخص و هنر را به‌عنوان حرفه بپذیرند. بخش اعظمی از دانشجویان ما در رشته تئاتر تحصیل می‌کنند و حرفه آنها تئاتر است و نباید به آن به‌عنوان هنر تفننی نگاه کرد. متاسفانه برخی مسئولان با تئاتر آشنایی ندارند؛ وزرای دولت‌های مختلف تئاتر نمی‌بینند و خبر ندارند چقدر عوامل حرفه‌ای تئاتر داریم و چند دانشجو در سال در این رشته تحصیل می‌کنند و شغل‌شان تئاتر است. باید آن را به‌عنوان شغل بپذیرند و وقتی پذیرفتند باید بیمه بیکاری بدهند. این بیمه‌ها برای چیست؟

نمی‌پذیرند که نخواهند بیمه بدهند.

بخشی می‌تواند این باشد. نه‌فقط اینکه اصولا زیر بار خیلی از مسئولیت‌های دیگر هم نمی‌روند، یعنی نمی‌خواهند باری بر دوش خود اضافه کنند.

برخی اعتقاد دارند تا خرداد که چهارماه می‌شود تئاتر متوقف شده است ولی واضح اســـت که به‌اندازه چهارماه ضربه نمی‌خوریم و این تعطیلی خیلی بیشتر ضربه می‌زند.

بله.

رکود بعد از کرونا هم خواهیم داشت؟

بله، باید به این ماجرا منطقی و واقع‌گرایانه نگاه کنیم و بپذیریم که مثل خیلی از مشاغل دیگر در سطح جامعه متضرر شده‌ایم. همه بخشی از این ضرر و زیان را درست مانند سیلی که آمده در خود می‌پذیریم، اما آن اتفاق اساسی که باید پیش از این ماجرا رخ می‌داد، همان چیزی است که بیان کردم. باید تئاتر و هنرهای مشابه آن به‌عنوان شغل رسمی شناخته می‌شد که نشده است. در پاسپورت ما جلوی شغل‌مان سه‌ستاره گذاشته‌اند. به برخی کشورهای اروپایی که می‌رفتیم به‌محض اینکه متوجه می‌شدند هنرمند تئاتر هستیم، تعجب می‌کردند که چرا اینجا ننوشته شما هنرمند تئاتر هستید و خیلی هم با احترام با ما برخورد می‌کردند. دولت باید این مسئولیت را برعهده بگیرد. در اروپا و خیلی از کشورهای اروپایی این مساله حل شده و شرایطی است که پیش آمده و حساب‌وکتابی دارد. اگر حتی در شرایط عادی هنرپیشه، نویسنده یا کارگردانی از کار بیکار شود، بیمه بیکاری دریافت می‌کند تا کاری برایش پیدا کنند.

با تئاتر آنلاین در این وضعیت موافق هستید؟

یعنی اجرای نمایش آنلاین داشته باشیم؟ یا آموزش آنلاین داشته باشیم؟

آنلاین روی صحنه بروند و مانند کنسرت اجرا کنند.

بله، به‌نظر من می‌تواند شکلی از تئاتر باشد و این هم ایده‌ای برای خودش است و کمتر تجربه شده. این را تجربه نکرده‌ام، اما ما تئاتری‌ها ترجیح می‌دهیم روی صحنه و با حضور تماشـــاگر کار کنیم. من نمی‌توانم مشـــخصا بیان کنم موافق هستم یا جالب است یا نه، چون تا حالا تجربه نکرده‌ام و یک پدیده جدید است. ممکن است جواب بدهد یا ممکن است خیلی جواب ندهد. طبیعی است با تئاتری که روی صحنه داریم و نفس به‌نفس و رودررو با تماشاگر است، بسیار متفاوت است ولی این هم می‌تواند انجام شود تا هنرمندان مشغول باشند.

آگهی مناقصه عمومی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج درنظر دارد نسبت به واگذاری امور مربوط به تاسیسات دانشگاه در مجتمع امیرالمومنین(ع) اقدام نماید. علاقمندان می‌توانند با واریز فیش بانکی به مبلغ ۵۰۰,۰۰۰ ریال به حساب سیبا شماره ۰۱۰۵۷۱۷۱۰۵۰۰۷ نزد بانک ملی شعبه دانشگاه بابت خرید اسناد مناقصه به دبیرخانه کمیسیون معاملات واقع در کرج- انتهای رجایی‌شهر- بلوار موذن- دانشگاه آزاد اسلامی- مجتمع امیرالمومنین- ساختمان اداری و مالی طبقه سوم مراجعه و در مناقصه شرکت نمایند.

۱ -مهلت خرید، بازدید، تکمیل و ارائه پیشنهادات به مدت ۱۰ روز کاری از روز یکشنبه مورخ ۹۹/۰۲/۱۴ تا پایان ساعت ۱۳ روز شنبه مورخ ۹۹/۰۲/۲۷ می‌باشد.

۲- هزینه درج آگهی در دو روزنامه به عهده برنده مناقصه می‌باشد.

۳- دانشگاه در رد یا قبول هریک یا تمامی پیشنهادات مختار است.

روابط عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

برگ سبز و سند خودرو دنا EF7 مدل ۹۵ به رنگ آبی متالیک و به شماره موتور ۱۴۷HO۱۹۸۹۲۰ و به شماره شاسی NAAWO۱HE۲GE۴۰۵۱۵۳ و به شماره پلاک ۱۴-۹۸۶ م ۹۲ به نام علی ضیاغم‌پور مفقود و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

✦✦✦

سند مالکیت خودرو کیاریو مدل ۲۰۱۵ به رنگ سفید به شماره موتور G۴FAFS۸۷۵۳۶۸ و به شماره شاسی KNADN۵۱۲۰F۶۷۲۳۷۵۴ و به شماره پلاک ۳۹۷۹۱-اروندی به نام شهرام نوروزی مفقود و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

آگهی مناقصه شماره ۰۱-ب-۱۳۹۹

مناقصه‌گذار: صنایع شهید حسین همدانی

موضوع: خرید مواد اولیه با مشخصات فنی موجود در اسناد مناقصه

شماره مناقصه	جنس مواد اولیه	موضوع مناقصه	مقدار (کیلوگرم)
۹۹-۸۰۱۸	برنج	میلگرد قطر ۳۰	۵۰،۰۰۰
		شش پرقطر ۱۸	۷،۰۰۰
		شش پر قطر ۱۹	۳۰،۰۰۰
		شش پر قطر ۲۲	۹،۰۰۰
۹۹-۸۰۱۷	آلومینیوم	شمش جنس ۳۸۳	۱۲۰،۰۰۰
		جنس ۷۰۷۵ جنس T۶ ابعاد ۳۳*۱۸۵	۱۴،۰۰۰
۹۹-۸۰۲۰	پلی‌آمید	PA۶ الیاف دار	۱۳،۰۰۰
۹۹-۸۰۱۹	لوله	جنس ۱،۰۳۰۸ ابعاد۲۶*۵،T۳۰	۲۵،۰۰۰
		جنس ۱،۰۳۰۸ ابعاد۲۹*T۳۴	۱۵،۰۰۰
		جنس ۱،۱۱۹۱ ابعاد۳۸*T۴۸	۴۰،۰۰۰

هزینه خرید اســـناد مناقصه: ۵۰۰,۰۰۰ ریال واریز به حســـاب شبا شماره IR۲۱۰۱۵۰۰۰۰۰۰۰۰۲۹۲۸۰۰۲۷۳۰۱۰ نزد بانک سپه به نام صنایع شهید حسین همدانی برای هر یک از اسناد مناقصه (اسناد مناقصه در قبال رسید واریز وجه و معرفینامه تحویل می‌گردد)

شایان ذکر است امکان پرداخت‌وجه از طریق دستگاه کارتخوان صنعت میسر می‌باشد.

محل تحویل اسناد مناقصه: کیلومتر ۲۰ جاده امام رضا، میدان سردار قاسم سلیمانی، بلوار شهدای پارچین، خیابان چنگی صنایع شهید حسین همدانی مدیریت واردات و صادرات

مهلت تحویل اسناد مناقصه: طی یک هفته از انتشار آگهی نوبت دوم

اوقات تحویل اسناد مناقصه: شنبه الی چهارشنبه از ساعت ۸:۳۰ الی ۱۵:۳۰

تضمیـــن شـــرکت در مناقصـــه: مطابـــق اســـناد مناقصه به‌صـــورت ضمانتنامـــه بانکی، چک تضمین شـــده بانکی و یا واریز نقدی به حســـاب شـــبا شـــماره IR۲۱۰۱۵۰۰۰۰۰۰۰۰۲۹۲۸۰۰۲۷۳۰۱۰ نزد بانک سپه به نام صنایع شهید حسین همدانی

محل دریافت پیشنهادها: کیلومتر ۲۰ جاده امام‌رضا، میدان پارچین، بلوار شهدای پارچین، خیابان چنگی صنایع شهید حسین همدانی مدیریت بازرسی

آخرین تاریخ دریافت پیشنهادها: ۱۳۹۹/۰۲/۲۲

بازگشایی پاکت‌ها: ۱۳۹۹/۰۲/۲۳

هزینه آگهی به عهده برنده / برندگان مناقصه می‌باشد.

داشتن گواهینامه سمتا و یا تعهد به ارائه آن طی دو ماه از تاریخ ابلاغ برنده شدن در مناقصه الزامی است.

مناقصه‌گذار در رد یا قبول تمام و یا هر یک از پیشنهادها مختار می‌باشد.

جهت کسب اطلاعات بیشتر با تلفن شماره ۳۵۰۹۸۰۰۰ داخلی ۷۴۰۵۷ تماس حاصل فرمایید.

م الف ۳۱۶